

hội. George Bernard Shaw, Sidney và Beatrice Webb (sau này là Nam tước và Phu nhân Passfield), cùng William Morris đều thuộc nhóm này. Đến năm 1887, "Hội Fabian" (*Fabian Society*) đã có một diện mạo rõ ràng. Ngay sau đó, các cuốn sách mỏng của phái Fabian (*Fabian Tracts*) bắt đầu ra lò liên tục từ xưởng in. Hội lấy tên từ Quintus Fabius Maximus Cunctator, vị tướng La Mã nổi tiếng với chiến thuật tiến hành Chiến tranh Punic lần thứ hai đầy ngập ngừng và thận trọng. Nói cách khác, hội đã áp dụng một phương thức nghiên cứu và quảng bá các ý tưởng Xã hội chủ nghĩa hoàn toàn khác biệt với thói giáo điều ở Châu Âu lục địa, đồng thời rất phù hợp với khuynh hướng nói giảm nói tránh, thỏa hiệp và các giải pháp nửa chừng vốn rất đặc trưng của người Anh (và có thể nói thêm là cả người Áo, những người có cách hiểu riêng cho thuật ngữ "vừa làm vừa mò").

Phần lớn lý thuyết kinh tế của phái Fabian do George Bernard Shaw đóng góp, người có những lập luận đầy thuyết phục cùng văn phong văn học sắc sảo, trở thành đề tài bàn tán của giới trí thức Anh. (Tuy nhiên, dòng máu Ireland trong ông thường khiến ông phát ngôn mang tính châm biếm, và ông có thể cực kỳ bất tuân quy chuẩn giữa những người theo quy chuẩn mới này — chẳng hạn như việc ông tán dương Mussolini đã đẩy lên những tiếng la ó phẫn nộ.) Sidney Webb đã chỉ trích các lý thuyết của Marx về sự khốn khổ ngày càng gia tăng của giai cấp công nhân và sự sụp đổ tất yếu của toàn bộ hệ thống tư bản chủ nghĩa. Chủ nghĩa Marx chính thống bị bác bỏ mạnh mẽ, tương tự như lý thuyết về đấu tranh giai cấp. Những ý tưởng này đơn giản là không hấp dẫn đối với tính cách của người Anh. Dầu vậy, vẫn có sự hào hứng đáng kể dành cho việc quốc hữu hóa tư liệu sản xuất, bao gồm cả đất đai. Điều này phản ánh ảnh hưởng mạnh mẽ của người Mỹ Henry George và lý thuyết thuế duy nhất của ông.

Chỉ sau năm 1890, phái Fabian (về mặt này được Beatrice Webb cổ vũ mạnh mẽ) mới cố gắng gắn kết với thế lực đang lên của các tổ chức công đoàn. Những người phái Fabian nằm trong số những người sáng lập Đảng Lao động Độc lập vào năm 1893 và Đảng Lao động Anh vào năm 1900. Tuy nhiên, họ không chỉ tập trung vào Đảng Lao động mà còn cố gắng tuyên truyền trong hàng ngũ của các đảng khác. Họ đặc biệt thành công với cánh tả của Đảng Tự do, lực lượng dưới sự lãnh đạo của Lloyd George đã dần chuyển hướng sang luật pháp xã hội và các ý tưởng xã hội chủ nghĩa. Một người trẻ tuổi đầy tham vọng, từng rời bỏ Đảng Bảo thủ (Tories) với những ý tưởng rất cấp tiến, đã làm hài lòng Lloyd George và mê hoặc Beatrice Webb. Tên ông là Winston S. Churchill. Thật vậy, nhiều cải cách xã hội vĩ đại trước Thế chiến thứ nhất đã được Đảng Tự do ban hành nhưng lại được phái Fabian thúc đẩy, đề xuất và bảo trợ. Cương lĩnh được Đảng